

و يجعلنا من الّذين توجّهوا إلّيْه و انقطعوا عما
 سواه ياملك قد رأيت في سبل الله ما لا
 رأيْعين ولا سمعت أذن قد لفken المعاشر
 و صار على المحارف قد نصب خصائص التلاو
 و اصفر خصائص الراحة كمن البلاء ينزلت و
 منها سوف تنزل امشوا معتلوا إلى الغرب الها
 و ودألي تثاب الحباب قد سهل مد معنى
 إلى ان بل مضحى وليس حزن لتفبني فا لله
 داموا يشتاقون إلى مقاصح فتح مولاه و ماء رت
 على شجر الأوكار خاصة به فوادى بالبيت قطع
 لا سمى و صلب عليك حبدى في سبل رجـ
 بل هارب الناس في سكر عالم يعمهمون ولا يرثـ

رَفِعُوا هُمْ أَنْهَمْ وَرَضِيُّوا الْهُرْمَ كَانُوهُمْ اتَّخِذُوا إِلَهًا
هُرْ وَأَهْوَا وَلَعْبًا وَيَحْسُبُونَ أَنْهُمْ مُحْسَنُونَ فَلَمَّا
حَصَنَ الْأَمَانُ هُمْ مُحْسَنُونَ لَبِسَ الْأَمْرَ كَانُوا يُظْهَرُونَ
عَذَابَ رَبِّنَ مَا يَكْرُونَ سُوفَ يَنْتَفَعُونَ مِنْ هَذَا
الْمَنْفِعِ الْأَقْصَى إِلَى سَبْعِ عَكَاءٍ وَمَا يَقُولُونَ أَنَّهَا
أَحَبُّ مَدْنَ الدُّنْيَا وَاقِبَهَا صُورَةٌ وَارْدَنَهَا
هُوَأَهُ وَانْتَهَا مَا كَانَتْهَا دَارِ حُكْمَةِ الصَّدَقَةِ
لَا يَسْمَعُ مِنْ أَرْجَانِهَا إِلَّا صَوْتٌ تَرْجِيعَهُ وَرَادُ
أَنْ يَحْبُّو الْعَبْدَ فِيهَا وَيَرْدُّ وَاعْلَى وَجْهِهَا
أَبْوَابُ الرَّغَاءِ وَنِصَدٌ وَاعْتَنَاعَرْضُ الْحَيَاةِ الْمُنْيَا
فِيمَا عَبَرَ مِنْ أَيَّامِنَا ذَاهِلٌ لَوْيَهْكَنِي اللَّغْبَتُ وَ
بِهِلْكَنِ التَّغْبَتُ وَيَجْعَلُ فِرَاشَيِّي مِنَ الْحَرْبِ الْمُصْنَعَ

مولسو

وموانبي وحوش العز لا يرجع واصبر كما صر
 الى
 الخروج ذو العزم بحول الله مالك القدر
 وحالق الأدم واسكر الله في كل الأحوال وتو
 من كرمه تعالى بهذا الحبس عنق الرقب من
 السلاسل والأعدال و يجعل الوجه حـصـة
 لوجهه الغـرـير الوـهـابـ اـنـهـ مـحـبـيـنـ دـعـاـهـ
 وقـرـيبـ لـمـنـ نـاحـاهـ وـسـتـلـهـ مـاـنـ يـجـعـلـ هـذـا
 السـلـاـلـ إـلـاـ دـهـمـ دـرـ عـالـهـ يـكـلـ اـلـيـامـ وـعـظـامـ
 مـنـ سـيـونـ مـتـاحـةـ وـفـضـبـ نـافـذـةـ لـمـ فـرـلـ
 بـالـلـاءـ اـمـرـقـ لـفـوـرـهـ وـسـاـذـكـهـ هـذـهـ سـتـهـ
 فـدـخـلتـ فـالـقـرـونـ الـخـالـيـةـ وـالـاعـصـارـ الـأـنـاضـةـ
 فـوـفـتـ بـعـلـمـ الـقـوـمـ مـاـ لـيـفـهـوـمـ الـيـوـمـ إـذـا

عَزِيزُهُمْ وَطَوْرُهُمْ هَادِهِمْ دَكْلُتْ إِسْبَاقَهُ
 وَذَلِكَتْ أَقْدَامُهُمْ لَمْ يَدْرِي مَنْ هُنْ مُطْهَيَّهُ
 الْهُوَيُّ وَيَهْمِيُونْ فِي هَيَاءِ الْعَفْلَهُ وَالْعَوْنَاهُ
 اَتَسْقَى عَزَّهُ مِنْ عَزَّهُ وَذَلَّهُ مِنْ ذَلَّهُ اَمْ يَبْقَى مِنْ
 اِنْكَاعَلِي الْوَسَادَهُ الْعُلَيَاِ وَيَلْعَنُ فِي العَزَّهُ اَنَّهُ
 الْغَانِيهُ الْعَصْوَيُّ لَا وَرَبَّ الْحَنَنَ كُلُّ مِنْ عَلَيْهَا
 فَانَّ وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّ الْغَنِيِّ الْمُسَانَ اَتَيْدَرَعَ
 مِنَ اَصْبَاحِهِمُ الرَّدَى وَاقِفُوا دُمَّاً مَاعْرَفُهُ بِدَعَ
 الْفَضَاءِ وَاقِي حَصْرَ مِنْعَهُ رَسُولُ الْمُوتِ اَذَ
 اَنِّي وَاقِي سَرِيرِي مَا كَسَرُ وَاقِي مَدِيرِي مَا قَعَزَ
 لَوْ عَلِمَ النَّاسُ مَا وَفَدَ الْخَتَامَ مِنْ رَحْيُورِ حَمَدَ زَهْمَ
 الْعَزِيزُ الْعَلَامُ لِسَبْدِ وَالْمَلَامُ وَاسْتَرْصُونَا
 عَزَّ الْعَزَّامُ

عن الغلام . وَمَا أَلَّا نَجِّونَ بِحِجَابِ الظُّلُومِ اللَّهُ
 سُجْنُهُ مَا يَدِي الظُّنُونِ وَأَلَّا وَهَامَ سُوفَ تُشَقَّ
 الْبِدَاءُ سِيَّتَاءُ جِبَّاً هَذِهِ اللَّيْلَةُ الْزَّلَّاءُ .
 يُوْمَئِذٍ يَقُولُ الْعَبَادُ مَا قَالَتْهُ الْأَرْثَانُاتُ مِنْ
 صَبَلٍ لَيَظْهُرُ فِي الْعَالَمَاتِ مَا يَدِي الْسِّرَابَاتِ
 إِنْ يَعْدُونَ إِلَّا قَمَةَ وَرَجْلَهُمْ فِي الرِّكَابِ . وَهُلْ
 يَرَوْنَ لِذَهَابِهِمْ مِنْ يَابْ لَأَوْرَبْ إِلَّا رِبَابْ إِلَّا
 فِي الْمَثَابِ . يُوْمَئِذٍ يَقُولُ الْمُتَّاسِ مِنَ الْأَحْدَاثِ
 وَيَسْأَلُونَ عَنِ التَّرَاثِ . طَوْلَنْ لَأْسُوْمَهِ
 الْإِنْقَالِ . فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ الْوَى فِيهِ تَمَّ الْجَمَالِ .
 وَيَحْضُرُ لِكُلِّ السُّؤَالِ فِي مُحْصَرِ اللَّهِ الْمُتَعَالِ إِلَّا
 شَدِيدِ الْنَّكَالِ . سُئَلَ اللَّهُ أَنْ يَعْذِسْ قَلْوَةَ

بعض العلماً من الضيبيه والبغضاً لينظروا
 الأشياء تعيين لا يعلمها الأعضاً وتصعد
 إلى مقام لاقليم التنبادر فاستهاب عن النظر
 إلى الأفق الأعلى ولا يشغلهم المعاش واسماً
 الفراش عن اليوم الذي فيه يجعل الجبال كأ
 دلواتهم ليفرجون بما أورد عليهم من البلاء سو
 يائى يوم فيه ينبوحون وسيكونون وربى لهم خير
 ففيما هم عليه من العزة والغنا والثروة و
 العلاوة والراحة والرخاء وما أنا فيه من
 الثقة والبلاء لا يحيط بما أنا فيه اليوم
 وإن لا أبدل ذرة من هذه البلاء يا لها حلو
 ذكر ملوكوت الأنانة لولا البلاء ما في سبيل الله
 مالاز

مَا لذلِّي بِقَاتِلٍ وَمَا فَعَنِي حَيْوَانٌ وَلَا جِمِيعٌ
 عَلَى هُلُّ الْمَصْرِ وَالثَّاظِرِينَ إِلَى الْمَنْظَرِ الْأَكْبَرِ فَمَا
 فِي أَكْبَرِ أَيَّامِي كُنْتُ كَعْدَرْ جَالِسًا تَحْتَ سَفِيقِ عَلْقَةِ
 بَشْرَةِ وَاحِدَةٍ وَلَمْ يَدْرِمْ قَبْرَلَ عَلَيْهِ أَقْرَلَ
 فِي الْحَيْنِ أَوْ عَدْهَيْنِ وَفِي كُلِّ ذَلِكَ نَسْكَرَةِ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ وَمَحْدُوَّ فِي كُلِّ الْأَهْوَانِ أَمْ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ شَهْبِيدٌ دَسْئِلَ اللَّهَ أَنْ يَبْسُطَ ظَلَّةُ
 لَسْرَعَ الْيَهِ الْمَوْحَدُونَ وَيَأْوِي ضَيْهِ الْمَخْصُوْصُونَ
 وَيَرْزَقُ الْعِبَادَ مِنْ دُوْرَعَنَانِيَّهِ ذَهْرًا وَمِنْ
 افْنَقِ الطَّافِهِ زَهْرَكَ دَبُوْعَلَهِ فَنِيَاعِيتَ وَبِرْخَنِي
 دَبُوقَتَهِ عَلَى مَا نِيَعَرِيهِ إِلَى مَطْلَعِ اسْنَانِهِ الْحَسَنَةِ
 لَثَلَّا يَعْصِي الْطَّرفَ عَمَّا يَرِى مِنَ الْأَجْمَافِ دَ

بِنَظَرِ الرَّعْتَةِ بَعْنَ الْأَلْطَافِ وَجِفْضَامِ
 مِنَ الْأَعْتَافِ وَسُنْلَهُ تَعَالَى بَانِي جِيلَكِ
 نَاصِرًا لِمَرْهُ وَنَاظِرًا لِعَدْلِهِ لِتَحْكُمِ عَلَى الْعَبَّادِ
 كَمَا تَحْكُمُ عَلَى ذُو حِقْرَابِكِ وَتَخْذِلُهُمْ مَا تَخْتَارُ
 لِنَفْسِكَ أَنَّهُ لَهُوَ الْمُعْتَدِلُ الْمُنْعَالِ الْمُصْبِنُ الْعَقِيْمُ
 وَجُونَ مَنَاسِبَ حَاصِلَ ثَدْلَهُ زَامُونَ
 چَنِينْ دَيْرَهُ سَدْلَهُ كَلْعَصِيْنِيْزَ تَعَالِيمِ بَهَاءُ اللَّهِ
 كَهْ دَرْ صَحَافَتْ فَلَوْا نَعْ مَسْدِرَجِ اسْتَدَارِينْ مِقَامَ
 نَيزِ مَحْنَقَرْ مَسْدِرَجِ كَرَدْ تَاَصِلَ مَسَاسِ وَنَوْ
 وَمَبَادِي وَبَيَانِ وَاضْحِي وَعَيَانِ شَوْدَ وَائِنَ
 عَيَاراتَ اَزْصَحَافَ مَنْعَلَدَهُ لَقْلَمَشَهُ اَزْجَلَهُ
 عَامِشَرَ وَالْأَدِيَانِ بِالرَّوْحِ وَالرَّهْجَانِ اِيَّاهُ
 انْغَازِرَكِ

ان تأخذكم حمّة الْجَاهْلِيَّةِ بَيْنَ النَّبْرَةِ كُلُّ بَدْءٍ
 مِنْ أَنْتَهَا وَيَعُودُ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَمْ يَسْبِحُ الْخَالقُ وَرَجَعَ إِلَيْهَا
 وَأَنْ جَهْلَهُ فَدَمْنَعْتُمْ مِنَ الْفَسَادِ وَالْجَهْلِ فِي الصَّفْحَةِ
 وَالْأَلْوَاحِ فِيمَا أَرَيْتُ مِنْكُمْ أَلْأَعْلَوْكَمْ وَسَمْوَكَمْ
 بِتَهْدِيَّتِكُلَّنَّ التَّطَّا، وَانْجَهَا وَالثَّمُورُ شَهْرَهَا
 وَالاشْجَارُ وَأَوْرَاقُهَا وَالْجَارُ وَأَمْوَاجُهَا وَالْأَدْهَمُ
 وَكُنُوزُهَا نَسْلَلَ اللَّهَ أَنْ عَمِّدَ اولَيَّاً فَوْتَهُ
 عَلَى مَا يَنْبَغِي لَهُمْ فِي هَذَا الْمَقَامِ الْمَبَارِكِ الْعَزِيزِ
 الْبَدِيعِ وَنَسْلَلَهُ أَنْ يُوقَقَ مِنْ فَهْوَى عَلَى الْعَلَمِ
 عَمَّا أَمْرَوْا بِهِ مِنَ الْقَلْمَ الْأَعْلَى وَأَنْ جَهْلَهُ أَمْبَعَهُ
 دَانِشَةِ بَيْنَ كَلْمَةِ عَلِيَّاً سَتَ هَمَدَ بَارِكَدَ دَعَدَ وَبَرَكَ
 مِكَشَّافَهُ لَيْلَنَّ الْغَرْبَنَّ عَيْتَ الْوَطْنَ مَلِئَتْ

العاشر وادخله انَّ الَّذِي رَبَّ ابْنَهُ او ابْنَاهُ
مِنَ الْاَبْنَاءِ كَانَهُ رَبُّ احْدَابَّ اَعْلَمُ عَلَيْهِ هَذَا
اَللَّهُ وَعَنْ اَنْتَهِ وَرَحْمَةِ الَّتِي سَبَقَتُ الْعَالَمَينَ
اَرْجُلِهِ يَا اهْلَ بَهْرَا شَمَامَشَارِقُ مُحْبَتٍ وَمُطَّا
عَثَابَتِ الْهُنْدِيَّوْدِ وَهَسْتِيلِسْتِ اَزْرَاسِبِ لَعْنَ
اَحْدَى مِنْيَا الْأَنْتِيدِ وَجَتِيمِ رَا زَاحِفَةِ لَأَبْقَيْتَ
حَفْظَنَمَانِيدِ اَنْجِهِرَادَارِانِيدِ بَهْنَمَانِيدِ الْكَرْمَقَبُو
اَفْتَادَ مَعْصُودَ خَاصِلِ وَالْأَلْعَرَضِ جَاطِلَ ذَرْوُ
سِبْغَنَهِ مَقْبِلِينَ إِلَى اللَّهِ الْمَهِيمِ الْقَوْمَ سِبْ
حَزَنَ نَشُودِي تَاجِهِ رَسْدِنَبَاعِ وَفَسَادِ اَمِيدِ
هَسْتَ دَرَظَلَ سَدَرَؤَعَنْتَهِيَّهِ قَرِبَلِيَّتِ
سَوْنِيدِ وَهَنَا اَرَادَ اللَّهَ عَامِلَ كَرِيدِ هَهَرَوَهَ
بِلْكَسْتُورِيدِ

بکشید و قطعه‌ای بگیر از جله دین الله و
 مذهب الله مختار تقاد و اتفاق اهل عالم از سماء
 مشیت مالک قدم نازل کشته و ظاهر شده از
 علت اختلاف و نفاق مکنید سبی عظم و
 کبری از برآورده و رواشراق نیز تقاد دین الله
 و شریعه ربی بوده و معمو عالم و تربیت ام و
 اهیان و طحت من فی المیاد از اصول و حکای
 الهی اوست سبی عظم از برآورده این عظیمه کو
 کاس زندگانی بخشد و حیات باقیه عطا فرمد
 و نعمت مردمیه مبذول دارد رفیع ای احسن
 مخصوص ظاهر عدل الهی در صیانت اینها
 و علو و حفظا ان حبیل بیفع باید مبذول دارد

دەم چىن ناخىھە لازم است لە تەنخىن دا حوال دەعىت
و اطلاع بىر اعمال و امور هەزبى زا خراب از مطاب
قدرت المەى بىعنى ملوك و رؤسائى مىطلىپىم كەھەت
ئما يىندى شايدى خەلاف ناز مىان بىر خىزىد و افاق
بۇ را تەنفاق منور شود بىأ عىدى كەل باخچە از قەلمان
جارى شىدە تىشكە ئما يىندى و عمل كەندرەخۇشىدا
و ذرەت كاشات كواه كە انخىھ سېبى علوو مەھۋى
و قىبلىت و حفظ و تەھذىب اهل ارض است ذرك
عىفدىپەزىز حوق مىطلىپىم عبا درانايىد ئما يىد انخىھ
ايمىن ئۆلۈم از كەل طلب مىنها يىد عدل و انصاص
با صغا اكتفان ئىنها يىد درا بىخە از ايمىن ئۆلۈم ئەم
ئىلە نەتكەرنىد قىم با فتاپ بىيان كە از افق
ملکوت

ملکوت رحم اشراق نموده کر میتی مذاهره
 میشد و یا الحقی خود را محل شمات و مفتر پایت
 عباد نمینو دم اتفع از این عبارات سرمه شته
 انس و افکار و خط حرکت و سلوك و بوایا
 این طائفه بست میاد و اکراز روایات و
 حکایات که در آفواه ناس است اطلع حقیقت این
 قضیه مخواهیم از کثرت اختلافات و تباين
 بکل پوشیده و پنهان کرد لذ این بهتر است
 که انس و مقاصد این طائفه را از مصادر
 تعالیم و صحائف و لواضع استنباط نموده خذ
 دلائل و دفعوصی عظم از این فه چه که این
 انس است و فصل خطاب بکفیار و رفتار

افراد قیاس عموم نتوان نمود که اختلاف شو
 از خصائص لوازم عالم انسانست بل و در مقدار
 سنه هزار و دوسيت و هشتاد و پنج بهاء الله
 و جمیع اشخاص که هر که بودند از ادرerne سمع عکا
 نقل نمودند و میرزا چحی را نقل عذر ماعون سما
 بدرا نجا استقرار یافتند لکن در ایران بعد از آن
 بعضی اشخاص که در امور بصیر بودند و در حسن
 تدبیر شهریور و حقیقت و فواید عات قدیم و حمل
 مطلع و خبر بخوبی و حضرت شهریاری عرض
 نمودند که اینکه تا بحال در حضور همایون از این
 طرفه نقل در رایت شده و ذکر و حکایت
 رفته یا مبالغه بوده و با خود نظر مقاصد ^{شخصی}
 حصور

وحصول فوائد ذاتیه تجییم امور معنده اند
 واکر چنانچه اعلیحضرت شهرباری منفس نفیس
 تفتیش امور فرمایند که از چنانست که در پیش
 حضور بوضوح پیووند که این فرقه مقصد داشته
 و مدخل در امور سیاسی ندارند مدارج را
 و سکون و محور سبک و سلوك محصور برآورد
 روحانیه و مقصور بر حقایق وحدانیه است
 مدخل با امور حکومت و تعلق برستن کاه
 سلطنت مدارد انسار کشف بمحاجات و
 تحقیق اشارات تربیت نفوذ است و هنگام
 اخلاق نصفیه قلود است در دورانیت طوبی
 اشرف دامنه سراوارسله ملوکانی وزاده

دیهیم جهان بانیت انت که جمیع رعایا از هر
فرقه و این در ظل ظلیل مدلات سلطان
منظور بخنا بش و در کمال مسایش و کامرانی شنید
ذیرا سایه الهمج ملخا عالیان و ملاده ادمیان
تخصیص نجزی مذکوته علی الحضور حقیقت حال
و کنه مقال این طائفه مشهود و معلوم کرد
جمع اوراق و صحائف شان مکرات و مراث دارد
افتاده و در نزد حکومت محفوظ و موجود است
اگرچنانچه مطالعه شود حقائق و بواسطه واضح
فلاعنه کرد مضماین کل این اوراق منع افشا
و حن سلوك میان عباد و اطاعت و اتفاقا
قصد افت و امثال و غلوق با خلاف مدد
و تثویق

دلشیوه با اتصال خصائص و خصائص جدید است
 قطعیاتی ام در خلی امام رئیسیه مذکوته تصدیق
 با نجف سبب اثوب و فتنه است بنواده در این صورت
 حکومت عادلانه بجهان توافق و وسیله بدهی
 مدارد مگر تعزیز بضمایر و وحدان که از خصائص
 دل و عطیه است و آینه قضیه نیز تعزیز بیاید
 شد و سعی بیشمار کشت چه خونها که رنجته
 شد و چه سرهای که او بخته هزاران نفوس قتل
 و هزاران نیز و اطفال سرکشته و ایشان کشند
 لب اینها که درین شد و چه بیار خانم
 و دودمان بزرگان که بیرون همانان کشت
 چنان حاصل نشد و نامه بدهیست نیامد

این در در را در مانی و این ذخیره را هر هم اسانی می‌شود
نشد از وظایف و صوالح حکومت ازادگی
و حبدان و اسود کی دل و جان است و دستی
اعصار باعث ترقی درجات و استیلا، مسا
جهات است همچنانکه متد نه سازه ایز تقویت
حاصل نمود و با بن درجات غالیه نفوذ و
اقتباس فائز نکشت مکرر زمانی که منازعه
مذهب را از میان برداشت و جمیع صوانی
بیرون واحد معامله نمود چیزی کی قوم و مکرر
و بیک نوع و بیک جنسند مصلحت عامه و
نامه است و از اعظم اسباب جهانی و
اکبر وسائل انسانی نظام کشورستانی معد
و مساوات

و میاوات بین نوع انسانیت و از هر فرقه
 از اهل فاق نثاره نفاق ظاهر مقتضای
 حکومت عادله بجازات عاجله است و هر چند
 کره هست بند و کوئی سبقت بود مسخن الطاف
 جهان بانی و سزاوار عواصف جلیله شهر را تراست
 زمان زمان دیگر و عالم را اقتضا و حلوه دیگر
 تعرّض بصریقه رایین در هر مملکتی با دی خسرا
 میزاست و توسل عالمه الترقی معدلت
 میاوات بین اقوام دوی زمین احتراز و
 اذ احراز سیاسی باشد عزود و حوف و خطر از
 فرق طبیعی چه که موضوع افکار انان تداخل
 در امور سیاسیه و مایز است و کره اروپا

منافی امینت و اسایش لکن این طائفه در صریحت
خویش ثابتند و در مسلک و این را بخ مند
و متسکنند و مثبت و متول بقیمه که
جان را یکان شاد نمایند و حسب مصلحت خود
طالب رضای پروردگار حعبد بلیغ دارند^{شده}
سعی شدید جوهر اطمینان است و صبور داد
و منتفع است هستی خویش را فذ نمایند و ناله
و این برفیاد فک انجام کویند فی الحقیقتہ را ذ
در و نست و انجام کویند و پویند بدلالت
رهنمون پر باشد تظریساس و دلیس نمود
و شئ خسیر را به آن نکرد چون دوش و
تعالیم و مفاهیم رسائل و مخانف رئیس
و معلوم است

د معلوم است خط حركت اين طائفه چون افتاد
 مشهود و مشهور دايمه بايد و شايد از رد ع
 و دفع و قلع و قمع و زجر و قتل و نفي و ضرب و قصو
 نشود و مقصده بحصول برسيد در مالك نباشد
 چون تشدید و تعذيب را در چنین مولت
 عين تشويق و تحرير مساهده نمودند و عذر
 اعتنارا افربيسته تردید فد نافذه انقلاب را خواه
 ساختند هذابکلی علان مساوات حق
 احزاب نمودند و ازاد کی عموم طوائف دلو
 شرق و غرب كردن اين داد و فرماد و ضمیمه
 اجمع از حرمات و اعوام و تشويق و اغراست
 سیاست که از اشوب و فتنه خبری نشست

وازفداد اثری نه با وجود تضاد عطف نفوس و ترا
و تکار آن کرده از کتر تضاد و تغیب بعضی
ابسط اتفاق کل در منتهای سکون و رکون اطاعت
شعار خود ساخته در نهایت تسلیم و انتقام
رعیت صنادق پادشاه هستند بیکر حکومت بجهة
وسیله مشروعه لعرض نمایند و اهانت جانش
دامد و از این کذب شبه لعرض بوجدان و
عقاید اقوام و تغذیه فرق مختلفه امام ما
اثناع کشور و حاکم فتوح ممالک دیگر و
حاجز تکرر رعیت و مخالف اساس قویم سلطنت
حکومت بجهة ایران ذمانتیکه لعرض بوجدا
نداشت طوائف مختلفه در بخت لواقع
کبری

کبری دا خل مقام و اقوام مستو عدر نظر ظلیست
 حکومت عظیم ساکن خادم بودند و سعیت مملکت
 روز بروز تراوید مفده اغلب قطعه اسیاد در
 حکومت عادله جهانگیران و اکثر فرق و ملل
 در سلک دعیت ناحداری بودند و چون
 قانون لغرض این سائر طوائف عیان آمد
 و اصول مسئولیت افکار وضع و اساس شد
 ممالک و سیعه سلطنت ایران تنافر نمود و
 قطعات کثیر واقعیت عظیم از دست رفت
 تا انکه بین در حیر رسید که قطعات جیمه تو را
 و اشود و کلدان از دست رفت نشوی و لجه
 حتی اکثر ممالک خراسان نیز محبت لغرض

وحدان وغضبه حکام از حوزه حکومت ایران
 خادج شد چه که سبب استقلالیت افغان و
 عصیان طوائف ترکان فی الحقیقته ابن فضیل
 بوده والا در بین عهد و عصری از ایران منفصل
 بودند با وجود و صوح مضرت چهل زخم بیرون
 بیچار کا نست دا کمر و پیغ فتوی چواهیم نفسیه از
 غل و زیبی و حدت شهیر خلاص نخواهد شد
 چه که در ایران کد شته از این طائفه طوائف
 مختلفه چون متشرّعین و شیخیه و صویه
 و نصیریه و سائره موجود و هر یکی تکفیر
 تفیق طائفه دیگر نمایند در این صورت
 چه لزوم که حکومت تعرض این وان و پاپی
 صهاریز

صنایرو و جدآن دعاً یا و برا با یا سند کل رعیت
 پادشاهی و در ظل حایت تاحدار و هسته هر کس
 سبیع و مطیع اسوده و متربع و هر کس باغی و طا
 سخن سیاست اعلیٰ حضرت جهانگاز علی الحضو
 زمان بکل تغیر موذه و حقایق واعیان تبدیل
 کشته اینکونه امور در جمیع ممالک همانع غور
 وداعی اخطاط و قدرتی است تزلزل مژده که
 برادر کان حکومت شرقیه واقع فی الحقیقتہ سب
 عظیم و خطب جیم این قوانین و اصول العرضیه
 دولتیکه مقره کو منش در اقل افتیک بالسیک
 در ارضی قطعه شناختیه است بی بی ما و آت
 بین دعا یا، مختلفه و توحید حقوق مدنیت

ملل متعدد رفقط عات حسنه عالم مملکات
 جیمه پیدا نموده جزء صغیر اقل دنیا همای
 کجا و قطعه جیمه هندوستان شرق کجا ایا
 بجزیت ویه بین اقوام و احزاب و آن است پدرا و افت
 بازی بسبب توانی عادله ازادی وحدان و تو
 معامله و منافات بین ملل و اقوام فتحی
 قریب ربع معموره عالم را در تحت حکومت خواهی
 کرفتند و با سلطنه مباری ازادی و عذبوی بر
 اقتدار و قوت و انساع مملکت افزودند و کثیر
 اقوام روی زمین نام این دولت بعدالت را
 غایب عصبیت دینیه و تدین حقیقی حمل
 و امتحانش ثبت و رسخ در حصار اهل فضنا مل
 ده لازست

وکا لاست که اعظم موهبہ عالم انسان است
 الا نعرض بصریق این دان و هدم بنیان و قطع
 نسل انسان بوده در فتوح و سلطکه مدایتیز
 سقوط امیر ا طوری رومان و خدا یتیز فوق
 قسطنطینیه است بعد است اسلام در ممالک
 او در پی بسیب کریت نفوذ رفیا مذاهب
 نخسب شدید و تعرص قریب و عبید شیخ
 یافت کار بجای رسید که بنیان انان بکل
 رو بانه دام کنایت و راحت و اناشیش ریس
 و مرؤوس و امیر و مأمور در پی پرده انعدام
 متواری کشت جمیع احزاب شب و روز اسیر
 نئویز و اضطراب بودند مدینت بکلی مختل

دضیط و ربط ممالک محل و اصول و املاک دست
جمعیت شهریہ معطل وارکار حکومت میلان
متزلزل مکریفو ذوق قدر رؤساؤ دین و رہا

در جمیع اقطاع مکمل بود و چون این اختلافات
و تعریضات و تعصبات از میان برداشتند
حقوق ملکات رعایا و حریت و حذان برای
اعلیٰ نمودند انواد عزت و اقتدار از افق
ملکت طالع و لانخ کرد پر بقیه ای ممالک
جیع مرتب ترقی نموده در حالت کیه اعظم اسلطنه
اور پا امیر و ذلیل اصرح حکومت اسیا بود
حال دول عظیمه اسیا مقام متداول صغير
اور پا نتوانند این برآهیں شاف کافی است
و حذان

وحدان انسانی مقدس و محترم است و زاد که
 ان باعث اتساع افکار و تعداد اخلاق و تحسین شد
 اطوار و اکتشاف اسرار خلقت و ظهور حفایت
 مکونه عالم امکانست و دیگر فکر مسؤولیت خود نیست
 که از خصائص دل و جان است اکدرای پیشمان
 واقع کرد دیگر چه کنیزی از برای شر در داشته باشد
 هشرا کرد در دیوان عدل الهی باقی ماند صفات
 و افکار در حیطه احاطه مالک الملوک است
 ملوك هذاد و نفتر در عالم وجودهم افکار دارند
 چیز مرتب و عقائد موجوده الطرق الی الله
 بعد انسان الحلال و از حقائق معانی است
 ولکل جعلنا منسکا از دلائل قرآن این مقدمه

عصیه و اوقات عزیزه که مدل تعریض ارتوسنا
 میشود و بهیچ وجه نمایه و نتیجه حاصل نه اگر
 چنانچه در تثیید بنیان یاد شاهی و تأیید
 سریعه بنا و تعمیر مملکت ملوکان و احیا،
 دعا یا شهرباری صرف شده بود تا حال کنون
 سلطانی معور و کشتزار اهالی از فیض عدالت
 طلّ الله عیور و بارقه سلطنت ایران چون
 صحیح صادق در افق کیان مشهود و مشهور
 بود با دری این مسائل و مطالبات بعضی اشغال
 در امیت نمودند و بر سر اصول مطلب دویم ذا
 هایون بنفس نفییر خصر سرمهکون فرمودند
 از قرار منقول در پیشکاه حضور واضح و مبنی
 شد